

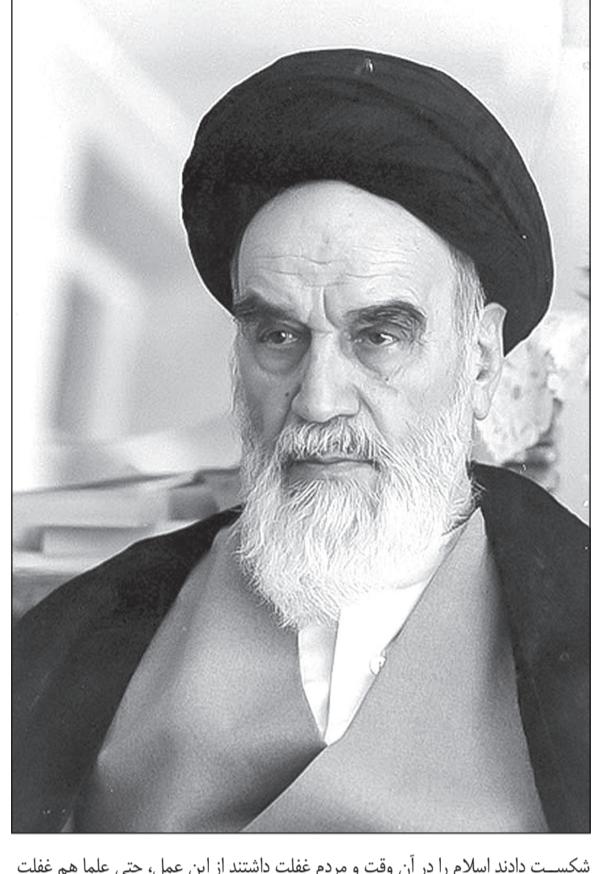
تاریخ مشروطه درس عبرت است

**بهراهای از کلام امام خمینی به مناسبت ایام شهادت آیت‌الله شیخ فضل‌الله نوری
و سالروز صدور فرمان مشروطه**

گرفته نشد مردم بیطرف بودند، روحانیون هم رفتند هر کس رخاگار خودش، از این طرف عمال قرتات‌های خارجی و خصوصاً در ان وقت اندکستان در کار بودند که اینها را از صحنه خارج کنند یا به تور یا به تبلیغات گوئندگان و نویسندهان، آنها کوشش کردند به اینکه روحانیون را زار دخالت در سیاست خارج کنند و سیاست را بدهند به دست آنها که می‌توانند به قول آنها، یعنی فرنگ‌رفتها و غرب زدها و شرق زدها و کردند آنچه را کردند، یعنی اسم مشروطه بود واقعیت استبداد آن استبداد تاریک ظلمانی، شاید بتر این (این) زمان، و حتماً بتر از زمان‌های سابق." (همان، ۱۵۰ ص ۲۰)

دسته‌های اجانب برای اینکه مسلمین و روشنکران مسلمان را، که نسل جوان ما باشند،

*در دوران مشروطه یک عدد ای که نمی‌خواستند در این کشور اسلام قوه داشته باشد و دنیا این بودند که اینجا را به نهادن طرفی که خواستند در این کشور طرف خودشان بکشانند، جویزی کردند به طوری که مثل مرحوم آقا شیخ فضل‌الله که آن وقت یک آدم شاخصی در ایران بود و مورد قبول بود، در میدان علی ایشان را بدادر زدند و پای آن هم گفت‌زند و این نقشه‌ای بود برای اینکه اسلام را منزع کنند

از اسلام منحرف کنند، وسوسه کردند که اسلام چیزی ندارد؛ اسلام پارهای احکام حیض و نفاس است... بیگانگان برای مطابع سیاسی و اقتصادی که دارند چند صد سال پیش اساس را تهیه کردند؛ و به واسطه اهمایی که در حوزه‌های روحانیت شده گشته‌اند، کسانی در بین ما روحانیون، بودند که دانسته به مقاصد اینها کمک کردند تا وضع چنین شده است.

گاهی وسوسه‌ی کنند که احکام اسلام ناقص است. مثلاً آینین دادرس و قوانین قضایی آن چنان که باید باشد نیست. به دنبال این وسوسه و تبلیغ، عمل اکلیلی به دستور ارباب خود اساس مشروطه را به بازی می‌گیرند؛ و مردم را بین طبقه شهادت و اسلامی دانستند که در دست است فریب می‌دهند و از مافیات جنایت سیاسی خود غافل می‌سازند. واقعیت که می‌خواستند در اولین مشروطه قانون نویسند و قانون اساسی را تدوین کنند، جمجمه‌خوی خارجی بازیکنها را از سفارت‌لایی قرض کرند و چند نفری (که من اینجا نمی‌خواهیم) اینها را معرفت کنند و اینها را از مجموعه‌های حقوقی فرانسه و انگلیس به اصطلاح "ترمیم" نمودند! و برای گول زدن ملت بعضی از احکام اسلام را خممه کردند؛ اساس قوانین را از آنها اقتباس کردند و به خود ملت ما دادند. این مواد قانون اساسی و متمم آن، که مربوط به سلطنت و لاپنهده‌ی و امثال آن است کجا از اسلام است؟ اینها همه خد اسلامی است: ناقص طرز حکومت و احکام اسلام است. سلطنت و لاپنهده‌ی همان است

که اسلام بر این خط طلاق کشیده، و سطان از در میان اسلام در ایران و روم شرقی

و مصر و برداشت ایست. رسول اکرم (ص) در مکاتب مارکت کشیده، و سطان از در میان اسلام پاید باشد، اگر نقص به این متن باشد، اسلام

شرقی هر (اکلوس) و شاه ایران نوشته، آنها را دعوت کرد که از طرز حکومت شاهنشاهی

امپراتوری را بردازند؛ اینکه بندگان خدا را دارد بر پرستن و اطاعت مطلقاً خود کنند

دست بردازند؛ و بگذراند مردم دیده و دیده، زمان "میرزا شیرازی" که خواستند یک همچو روحانی بکنند. مرحوم میرزا که دخاین را تحریر موده، شیاطین افتدند و دن مردم و به اینجا ساندند که بعضی از اهل علم بعضی از شهراها بالای منبر - به طوری که نقل می‌کنند از طرف هم طرفداران او مثل میرزا اشتینی قوی بود و قادرند، نجف بعضی علمای

پکنند در مشروطه اینطور نبود در مشروطه هر دو طرف قوی بودند. نجف بعضی علمای درجه اول مخالف بودند، بعضی علمای درجه اول موافق بودند. در ایران هم بین علماء همین

حاجات و لایتنهده‌ی همان طرز حکومت شوسم و باطلی است که حضرت سید شهیدان

- قلیان کشید بر ضد حکم مرحوم میرزا، که میرزا چون قدرت قدرت فوق العاده بود، و از این طرف هم طرفداران او مثل میرزا اشتینی قوی بود و قادرند، نجف بعضی علمای

پکنند در مشروطه اینطور نبود در مشروطه هر دو طرف قوی بودند. نجف بعضی علمای

بر خانه‌ای بکنند و بگذرانند از اینجا را به نهادن که می‌خواستند

پیش از اینجا را بخواهیم هم را بگوییم طولانی است. لکن راجع به همن مشروطه

و اینکه مرحوم شیخ فضل‌الله - شیخ فضل‌الله نوری بود. شیخ شهید بک

با تمام وجود در برابر این اخراج ایستاد، عاقیت جان عزیز خود را اخراج در تهافت

مشروطیت و مسائلی که موج شهادت ظلمانه‌ای دارند که گزیده‌ای از این

نکات را تقدیم خواندنگان گرامی روزنامه‌ای دارند که گزیده‌ای همیز نمائیم.

امروز چهاردهم مردادماه، سالروز امضای فرمان مشروطیت و پذیرش

خواسته‌های مردم اتفاقی ایران به هبری روحانیت ازوی رژیم شاهی

قاجار است. نهضت که متأسفانه در مدت زمان گوشه‌ای به اتحاف کشیده

شدو تلاش‌های مردم و علمای اسلام را نافر جام گذاشت، فرمان مشروطیت

در اصل موافقت با تشکیل مجلس شورای ملی بود که مظف الدین شاه قاجار

در پی قیام و نهضت عمومی مردم به هبری روحانیت در ۱۴ مرداد ۱۲۸۵

شمسي ناچار به امضا خواسته اتفاقی‌بودن را که خواهان

مشارکت مردم در حکومت و اجرای احکام اسلام بودند، پذیرفت اما این

موقعیت در اندک زمانی با خیانت برخی شوشفکرمانیان و خودفرشکنان

در نهضت مشروطه اشکار شد. هنگامی که اولین نشانه‌های انحراف

و برای اخراج از نهضت مردم و خون های را داشتند که پای آن رخته شده بود

با تمام وجود در برابر این اخراج ایستاد، عاقیت جان عزیز خود را اخراج در تهافت

کرد. امام خمینی روحانی روزنامه‌ای روزنامه‌ای دارند که گزیده‌ای از این

نکات را تقدیم خواندنگان گرامی روزنامه می‌نماییم.

***

در مشروطه دیدند که یک ملایا چند ملأ در نجف و چند ملأ در تهران اسas

استبداد و حکومت خود کامه‌ای که در آن وقت بود از پاشنستند آنها هم قاعیت خودشان

کردند و در این مساله اتفاقی که مخالف هم بودند از پاشنستند آنها هم قاعیت خودشان

را می‌کردند، که حالا بخواهیم هم را بگوییم طولانی است. لکن راجع به همن مشروطه

و اینکه مرحوم شیخ فضل‌الله - شیخ فضل‌الله نوری بود. شیخ شهید بک

او در دادگاهی که به راست یک روحانی تشکیل شده به اعدام محکوم بهدار آخوند شد.

او در دادگاهی که به راست یک روحانی تشکیل شده به اعدام محکوم بهدار آخوند شد. در همان

* تاریخ یک درس عبرت است برای ما. شما و قیمت که دارید که در مشروطه بعد از اینکه ابتدا پیش رفت، دسته‌هایی آمد و تمام مردم ایران را به دو طبقه تقسیم بندی کرد. نه ایران تنها، از روحانیون بزرگ نیز بخفی که دسته شمشونی خود ایستاد که مشروطه ایجاد شدند اینها همیزی باشند. ایجاد کردند که در میدان علی شیخ فضل‌الله نوری در ایران برای خاطر اینکه دسته شمشونی خود را در حضور جمیعت بهادر گشیدند. (صحیفه امام، ۱۳۵۸)

مشروطه ایجاد شدند اینها همیزی باشند. ایجاد کردند که همه ایمان شنیدند که در این

کشور اسلام قوه داشته باشد و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

بکشانند، آنها را بخواهیم هم را بگوییم طولانی است. ایمان شنیدند که در این

آدم شاخصی در ایران بود و مورد قبول بود همچون جوسازی کردند که در میدان رام

مشروطه ایجاد شدند اینها همیزی باشند. ایجاد کردند که همه ایمان شنیدند که در این

کشور اسلام قوه داشته باشد و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این

در خانه‌ای بکنند و آنها باید بگویند، که همه ایمان شنیدند که در این